

[Indenrigsministeren.]

betydeligt Afbræk i Erhvervs- og Arbejdsforhold, og for adskillige Familieforsørgere har det medført store Vanskeligheder. Ikke desto mindre er denne Tjeneste blevet ydet af disse unge Mænd uden Klage. Man har taget det som noget, Landet under de foreliggende Forhold havde Ret til at kræve af dem, og saaledes er det jo ogsaa, men jeg mener, der alligevel er Grund til herfra i Dag at udtale en Anerkendelse heraf, og der er ogsaa Grund til nu at søge Tjenesten tillempet saa meget som muligt, saa den ikke, naar det drejer sig om Tjeneste over længere Tid, rammer haardere end nødvendigt. Jeg maa maaske føje til, at der i det hele taget er al Grund til at anerkende den Maade, hvorpaa alle, der i denne Tid har haft det store Arbejde inden for det civile Luftværn Landet over, har bidraget til at overvinde de mange Vanskeligheder.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. Marts 1940 om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb*. Dette Lovforslags Bestemmelser er et Supplement til den Lov, der gennemførtes i September i Fjor, og som forlængedes med visse Ændringer den 30. Marts 1940.

Det bestemmes i 1ste Stykke, at Indenrigsministeren kan træffe Bestemmelse om, at Brandmateriel og andet Luftbeskyttelsesmateriel samt -personel skal stilles til Raadighed uden for Hjemstedskommunen, medmindre det paagældende Materiel og Personel er i Brug paa Hjemstedet. Det er vigtigt, at der skabes Mulighed for at tilvejebringe et Samarbejde mellem de lokale Brandvæsener Landet over, saaledes at det vil være muligt at samle hele den Slukningsstyrke, der findes i en Landsdel inden for en passende Afstand, til i givet Fald at gaa til en forenet Bekæmpelse af Skaden.

I § 1, 2det Stykke, bestemmes det, at Personer, der som Tjenestemænd eller paa anden Maade er beskæftigede i det offentlige Tjeneste eller i koncessionerede Virksomheder, er pligtige til uden Vederlag at tage den Udvidelse af deres normale Arbejde, der maatte blive paabudt ved Gennemførelsen af Luftbeskyttelsesforanstaltninger, og at Bestemmelserne i Overarbejdsloven ikke finder Anvendelse paa denne Tjeneste. Det vil utvivlsomt ikke findes rimeligt, at ekstraordinært Arbejde af denne Art vederlægges efter sædvanlige Overar-

bejdsbetalingsregler, men det bestemmes dog i denne Paragraf, at Indenrigsministeren kan fastsætte, at naar særlige Grunde taler derfor, skal der ydes de paagældende Personer et særligt Vederlag, der afholdes af de Myndigheder, der i øvrigt udreder Lønningerne.

Endelig er der i § 1 givet en Bestemmelse om, at Bestemmelserne, der findes i den midlertidige Lov af 21. September 1939, saaledes som den senere er forlænget, om Borgernes Pligt til at stille deres faste Ejendom og Løsøre til Raadighed for Myndighederne til Beskyttelse af Civilbefolkningen ogsaa kan anvendes med Hensyn til Rekvirition af Befordringsmidler, uanset de særlige Bestemmelser vedrørende dette Forhold, der i øvrigt indeholdes i en anden Lov, Nr. 337 af 21. September 1939.

I Forslagets § 2 indeholdes visse Bestemmelser med Hensyn til Luftbeskyttelsesforanstaltninger inden for Fabrikker og større Virksomheder. Man vil erindre, at i de gældende Lovbestemmelser er der Adgang til gennem Husvagtplaner at paabyde alle større Virksomheder Etablering af Husvagtjeneste, men i visse Tilfælde maa det for Fabrikker og andre større Virksomheder anses for paakrævet, at der forefindes en noget videre udbygget Luftbeskyttelsesorganisation. Derfor er der ogsaa i en lang Række af Virksomheder allerede gennemført saadanne Foranstaltninger i Overensstemmelse med de Retningslinier, der er indeholdt i Vejledningen, som er udsendt af Statens civile Luftværn. Jeg maa imidlertid mene det ønskeligt, at der forefindes en Hjemmel i Lovgivningen til at paalægge Virksomheder at udarbejde og gennemføre saadanne særlige Planer, hvor dette ikke maatte være sket i det Omfang, der af det civile Luftværn maa anses for fornødent. Herom er det altsaa, Bestemmelserne findes i § 2, og det fastsættes endvidere, at Indenrigsministeren er bemyndiget til at bestemme, at Hverv, der udøves til Beskyttelse af saadanne Virksomheder, skal betragtes som borgerlige Ombud, idet dog Ministeren ogsaa kan fastsætte, at der af de paagældende Virksomheder betales et særligt Vederlag for Udførelsen af saadanne Hverv, naar Arbejdet finder Sted uden for Arbejdstiden og uden for de paagældendes Bopæl.

Jeg skal hermed anbefale de to Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.